

.....

Trestné oznámenie na Ivana Gašparoviča a Vladimíra Mečiara – tvorcovia ústavy SR, Ivetu Radičovú, Daniela Lipšica, Ivana Mikloša, Jozefa Mihála, Luciu Žitňanskú a Juraja Miškova – súčasní členovia vlády SR.

Podozrenie z organizovaného zločinu, porušovania ústavy SR, porušovania ľudských práv a zo spáchania genocídy.

Na základe ústavy SR Druhá hlava, prvý oddiel, Čl. 12 bod 1. Citujem: Ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti a právach. Domnievam sa, že toto základné ústavné právo je porušované členmi parlamentu a vlády, vzhľadom na to, že si schválili imunitu pred trestným stíhaním a zodpovednosťou za svoje rozhodnutia a činy, čím sa stavajú do pozície nedotknuteľných nadľudí, pretože ostatní občania SR musia za svoje činy a rozhodnutia niesť dôsledky, či už sociálne, ekonomické alebo trestné. Svoju nedotknuteľnosť si zakotvili aj v Piatej hlave, prvý oddiel, čl. 78 Ústavy SR. Na ochranu svojich pozícií využívajú bezpečnostné zložky štátu, ktoré držia občanov pod hrozbou násilia vo forme násilného odňatia slobody. Článkom 78 Ústavy znemožnili konanie orgánov činných v trestnom konaní proti sebe, za svoje amorálne rozhodnutia a skutky, čo považujem za svojvôľu najvyššieho organizovaného zločinu, ktorý sa skrýva za pojem vláda a zákonodarca. Zároveň sa domnievam, že je porušovaný aj článok 7 Všeobecnej deklarácie ľudských práv, ktorý vraví: "Všetci sú si pred zákonom rovní a majú právo na rovnakú zákonnú ochranu bez akejkoľvek diskriminácie. Všetci majú právo na rovnakú ochranu proti akejkoľvek diskriminácii, ktorá porušuje túto deklaráciu a proti akémukoľvek podnecovaniu takejto diskriminácie." Na základe tohto článku sú ostatní občania diskriminovaní, pretože vyššie uvedené výhody im nie sú priznané.

Vyberanie výpalného: Druhá hlava, piaty oddiel, článok 35, bod 1 vraví: Každý má právo na slobodnú voľbu povolania a prípravu naň, ako aj právo podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť.

Článok 36 ďalej vraví: zamestnanci majú právo na spravodlivé a uspokojujúce pracovné podmienky. Zákon im zabezpečuje najmä: po a) právo na odmenu za vykonanú prácu dostatočnú na to, aby im umožnila dôstojnú životnú úroveň,

Domnievam sa, že odmena za vykonanú prácu nieje v mnohých prípadoch dostatočná na zabezpečenie si dôstojnej životnej úrovne a ak už sa aj za takúto odmenu pracuje, právo na ňu je v súčasnosti, či sa jedná o zamestnanca alebo podnikateľa len veľmi málo vymožiteľné, čo následne neumožňuje dôstojnú životnú úroveň. Zároveň ak fyzická alebo právnická osoba nedostane dohodnutú odmenu za prácu, jej schopnosť plniť si záväzky, ktoré často vyplývajú zo zákona je znížená, ba až úplne znemožnená.

Príklad uvediem na podnikateľoch platcoch DPH: podnikateľ vystaví faktúru, v ktorej je zahrnutá DPH. V momente ako faktúru zaeviduje do účtovníctva, resp. ju doručí dlžníkovi, je povinný DPH priznať a následne zaplatiť štátu. DPH musí zaplatiť aj v prípade, ak nedostane od dlžníka zaplatené. To znamená, že DPH musí zaplatiť z iných zdrojov a ak ich aj nemá musí jednoducho zaplatiť. V prípade ak nezaplatí, štát mu ako prvé začne účtovať penále z dlžnej sumy na DPH. Následne ho vyzve, aby daň uhradil v určenej lehote a v prípade, ak je dlh na DPH nad určitú čiastku, je upozornený, že sa vystavuje možnosti trestného stíhania. Toto považujem za dôkaz toho, že vláda je zoskupenie výpalníkov, ktorý znova využívajú bezpečnostné zložky štátu na zastrašovanie občanov pod hrozbou násilného odňatia slobody. Pritom však nechránia podnikateľa, ktorý prácu vykonal a má právo za ňu dostať odmenu. Na obhajobu svojich výpalníckych metód využíva justíciu. V prípade ak podáte návrh na súd je potrebné zaplatiť 6% poplatok z vymáhanej

sumy, pričom sa často stáva, že dotýčny podnikateľ nedisponuje ani týmito prostriedkami a výsledok, respektíve vymoženie pohľadávky je veľmi neisté, dokonca by som si dovolil tvrdiť, že vo väčšine prípadov nemožné. Právo na odmenu za prácu nieje dostatočne zabezpečené pre nikoho, občan pracuje - nedostane odmenu, ale ďalej musí platiť, či už splátky úverov za bývanie, elektriku, plyn, vodu, teplo, miestne dane a poplatky a ak býva v byte aj fond opráv. Ak neplatí, tak ho odpoja, vymáhajú dlhy – nedoplatky a ak rýchlo nezaplatí a býva v byte, je riziko, že mu ho vezme banka, alebo exekútor, čím ide o ďalšiu formu výpalníctva, pretože výpalníkov nezaujímá, či obeť tohto organizovaného zločinu – násilia dostala za svoju prácu odmenu, aby mohla zaplatiť výpalné. Vzhľadom na skutočnosť, že: Ôsmy oddiel, spoločné ustanovenia k prvej a druhej hlave, Čl. 51 –

Domáhať sa práv uvedených v čl. 35, 36 ... tejto ústavy sa možno len v medziach zákonov, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú. Domnievam sa však a mám podozrenie, že už tvorca ústavy predpokladal výpalnícke praktiky, pretože zákony, ktoré dané ustanovenia vykonávajú sú podľa môjho názoru nedostatočné pre zabezpečenie práva na odmenu.

Zároveň sa domnievam, že vo vyššie uvedenej súvislosti je porušovaná aj Všeobecná deklarácia ľudských práv, článok 4, citujem: "Nikoho nemožno držať v otroctve alebo nevoľníctve; všetky formy otroctva a obchodu s otrokmi sú zakázané." Domnievam sa, že sa jedná o otroctvo, ba o niečo ďaleko horšie na základe nasledovného: Otroci nemali právo na odmenu za vykonanú prácu! Avšak otrokár im, ak chcel aby mohli pracovať, poskytol aspoň stravu, ubytovanie a šatstvo. V súčasnej dobe, ak nedostane občan za prácu odmenu, na ktorú má právo, nieje si častokrát schopný zabezpečiť ani tieto základné potreby. Domnievam sa, že ak človek vykonáva prácu, za ktorú má dohodnutú odmenu, na ktorú má právo a následne túto odmenu za svoju prácu nedostane a jej vymoženie nie je, alebo je na základe ustanovení zákonov len minimálne možné – jedná sa o otroctvo.

Ďalej sa domnievam, že je porušovaný aj článok 23, bod 3 Všeobecnej deklarácie ľudských práv: "Každý kto pracuje má právo na spravodlivú a primeranú odmenu, ktorá zabezpečuje jemu samotnému a jeho rodine životnú úroveň zodpovedajúcu ľudskej dôstojnosti, doplnenú v prípade potreby inými prostriedkami sociálneho zabezpečenia." Právo na odmenu, respektíve jej vymožitelnosť je spomínaná vyššie.

Ochrana kriminálnych živlov: Na základe legislatívy v slovenskej republike, považujem možnosť chrániť svoj život a majetok za nedostatočnú, ba hraničiacu s ochranou kriminálnych živlov. Nutná obrana a krajná núdza sú posudzované zvrátene. Napríklad v prípade útoku je povinnosťou občana, na ktorého je útok vedený, brániť sa primeraným spôsobom. Avšak nikdy nie je možné predpokladať o akú intenzitu útoku pôjde a na základe tejto skutočnosti nie je možné odhadnúť, akú intenzitu by obrana mala mať. Ba čo viac, stáva sa, že z napadnutého sa v zápätí stáva ten, čo je vyšetrovaný z priestupku, prípadne trestného činu, pretože sa bránil – podľa súčasných právnych noriem neprimerane.

Páchatelia prevažne násilných trestných činov sú si tejto skutočnosti vedomí a využívajú ju vo svoj prospech. Zároveň podľa môjho názoru nie je zabezpečená dostatočná ochrana obetí trestných činov a v prípade spôsobenia škody páchatelom je vymoženie takejto škody takmer nemožné. Tresty pre páchatelov úmyselných trestných činov nie sú dostatočné, títo ľudia sa zakrátko vrátia do spoločnosti a opäť môžu páchať trestné činy. Domnievam sa, že ide o úmysel, aby bezpečnostné zložky neboli schopné obrovské množstvo trestných činov vyšetriť, čím je potrebné počet príslušníkov bezpečnostných zložiek neustále navyšovať a lepšie vyzbrojovať a vyzbrojovať, čo znamená lepšiu ochranu pre organizovanú skupinu zločincov – zákonodarcov, ktorá tieto zložky zneužíva vo svoj prospech, tak ako bolo uvedené vyššie. Zo skúseností spoluobčanov, ako aj zo svojich vlastných viem, že tieto bezpečnostné zložky štátu, ktoré majú čestných a poctivých občanov chrániť a pomáhať im, tak namiesto toho vyvolávajú v občanoch nedôveru a strach.

Genocída: Domnievam sa, že na slušných a poctivo pracujúcich občanoch Slovenskej republiky je

páchaný zločin genocídy a to na základe nasledovného: Ako som vyššie spomenul je podľa môjho názoru porušovaný článok 4 Všeobecnej deklarácie ľudských práv a článok 23 bod 3. Nie je zabezpečené adekvátne sociálne, hospodárske a ekonomické prostredie. Domnievam sa, že možnosti na slušný, čestný a poctivý život majú zabezpečiť osoby, na ktoré toto trestné oznámenie podávam. Vzhľadom na to, že ani jedna z týchto vecí nie je dostatočne zabezpečená, nemôže si dnešný priemerný mladý človek založiť rodinu a tým zabezpečiť prirodzenú reprodukciu národa. Ďalej sa domnievam, že tento proces je riadený a úmyselný, pretože legislatíva, ktorú tvoria hlavne vyššie menované osoby nedostatočne zabezpečuje práva slušných, čestných a poctivo pracujúcich ľudí.

Toto trestné oznámenie podávam preto, pretože sa už nechcem len nečinne prizerať tomu, ako sú pošliapované práva moje a práva iných čestných a poctivo pracujúcich občanov Slovenskej republiky. Predpokladám, že dôkazy, ktoré toto trestné oznámenie opodstatňujú nebude problém nájsť, pretože podľa môjho názoru sa s nimi môžeme stretnúť takmer na každom kroku nášho každodenného života.